

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "נרוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וקנסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשקאל

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת תזריע מצורע

ה אייר תשפ"א | גיליון מס' 363

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותי

"וביום השמיני ימול בשר ערלתו"

(יב,ג).

באחד משיעוריו לרבים אמר מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה (הובא בספר ביכורי ראובן לרבי ראובן מנשה, ח"ב פרשת פנחס, עמוד 187):

ידועים דברי חז"ל שהעניש הקב"ה את אליהו הנביא על שאמר: קנאו קנאתי לה' אלוהי צבאות כי עזבו ברייתך בני ישראל, ונגזר עליו שמאותה עת ואילך ישתתף בכל ברית וברית, ויראה כמו עיניו שבני ישראל עדיין נאמנים למצוות ברית מילה.

אלא שאז טען אליהו הנביא ואמר: גלוי וידוע לפניך שאני קנאי, ואיני יכול לסבול בעלי עבירה, ואם כן כיצד אלך ואשתתף בין אנשים בעלי עבירות!

והשיב לו הקב"ה שהוא מוחל לעוונותיהם של כל המשתתפים במצוות ברית המילה, ולכן אינם נקראים עוד רשעים, וכך יוכל להשתתף בברית המילה.

ורמז לזה - כי ברית המילה נעשית ביום ח' ללידת התינוק, ואם תיקח את האות ח' ותצרף לה את תיבת מילה, הרי שיחדיו הם: מחילה, לרמזו שבעת ברית המילה נמחלים עוונותיהם של כל המשתתפים בה.

ועוד רמז בזה, כי תיבת מילה היא ראשי תיבות: משתתפיה יזכו למחילת הבורא. (משוש תבל-ויקרא).

משלחן הראשון לציון

האם עם ישראל במדבר ספרו את העומר בשנה הראשונה ובמשך ארבעים שנה? [מתוך קובץ בית יוסף גליון לו, אייר תשע"ז - תדפיס מילקו"י כת"י על הלכות ספירת העומר]

והנה מצות ספיה"ע נאמרה בפר' אמור, ולכאורה הוא לטהר נפשות ישראל, וסופרים בכל יום יותר לפני כן לא נצטוו על כך. וכן משמע בראשונים לעלות במעלות מידי יום ביומו למדריגה אחרת, הנ"ל בשם המדרש, שעם ישראל בשנה הראשונה לצאתם ממצרים היו סופרים את הימים מעצמם, ולא הוצרכו לספירה.

ובס' מנחם ציון (פ' שמיני) העיר, דאיך ספרו ספיה"ע במדבר, הרי לא יכלו לומר היום כך וכך לעומר, שהרי לא הקריבו העומר, ובזוה"ק (ח"ג צו): משמע שהמצוה היתה תיכף בעת צאתם ממצרים. ותירץ שספרו ליצי"מ, ולכן כתיב "היום אתם יוצאים" (שמות יג ד) וכו'. וכ"כ בסידורו של שבת (ח"א שורש ז ענף ב).

ואם הקריבו קרבן העומר ושתי הלחם במדבר, אי' במנחות (מה:), לר"ש בן ננס, שכשהיו ישראל במדבר מ' שנה קרבו כבשים בלא לחם. ופרש"י משם שהעומר ושתי הלחם אינן באין אלא מן הארץ. והתוס' גרסו בדברי רש"י, שלא היה להם רק מן. והקשו, דבמנחות (צה) מוכח שהיה להם לחם הפנים, והיו מקריבין מנחת העומר. אלא משום דכתיב כי תבואו אל הארץ, ור"ע שחולק, אזיל לטעמיה דכי תבואו לאו דוקא הוא. וע"ע

ובמחלת השבת מיום גור', פירוש, מעכשיו קודם שתכנסו לארץ ממחרת השבת, וכנגד אחר ביאתם לארץ אמר מיום הביאכם וגו', ולכן הקדים ממחרת השבת, להיותה מצוה שישנה אז, משא"כ מיום הביאכם שהוא אחר ביאה לארץ.

ובמראה יחזקאל (פ' במדבר) כתב, שבשנה ראשונה בתוס' חולין (פח:) שבמדבר היו זורעין ליצי"מ, עדיין לא נצטוו על ספיה"ע, שענין ספיה"ע ומצמיחין. אך יתכן שהיה לזה דין של גידולי נס.

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראשיל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מסלול ללא הארץ
ע"ה הבית!

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

הלכות ברכות

(מתוך חזו"ע-ברכות)

א. הקונה כלים חדשים לעצמו, מברך שהחיינו, ואם הוא ובני ביתו משתמשים בכלים, וכן תכשיטי כסף וזהב לאשתו ולבנותיו, מברך בא"י אמ"ה הטוב והמטיב. וכיום לא נהגו לברך עליהם. ויברך בלי שם ומלכות.

ב. על חלוק ומנעלים וגרביים שאינם חשובים כל כך אין מברכים עליהם.

ג. הנושא אשה והיא הגונה וחביבה עליו עד מאד, הגאון יעב"ץ במור וקציעה (סי' רכג) כתב, שיברך שהחיינו. ומרן החיד"א במחזיק ברכה (סק"ה) כתב, שיברך בלי שם ומלכות. והמנהג שהחתן בעומדו תחת החופה, אחר הקידושין מתעטף בטלית חדשה מצויצת, ומברך שהחיינו ומכוין בברכתו לפטור את האשה והדירה והרהיטים, ואחר שמתעטף בטלית במשך שיעור הליוך ארבע אמות, אח"כ משלשל אותה עליו, ויש שנותנים את הטלית גם על ראש הכלה בעת שמברכים שבע ברכות.

ד. מי שעלה לגדולה ונתמנה לרב ראשי, או למשרת אב בית דין, ודעת רוב הבריות והמקום נוחה הימנו, כתב הגאון יעב"ץ בספר מור וקציעה (סי' רכג), שיש לו לברך שהחיינו, שהרי אמרו חז"ל (בסנהדרין יד. ובירושלמי ביכורים פ"ג ה"ג), שהעולה לגדולה מוחלים לו כל עונותיו. ומרן החיד"א במחזיק ברכה (סי' רכג סק"ח) כתב, שיברך שהחיינו בלי שם ומלכות, כי בודאי חיובא רמיא עליה להזכיר חסדי ה' ולברך בשמו. וסב"ל. והנכון שילבש בגד חדש ויברך שהחיינו.

מכתב ידידות ממון רבינו הגדול זצוקללה"ה, ובסופו תשובה שאין

לכהנים ללכת לקברות הצדיקים

[מתוך גלינות "קובץ בית יוסף"]

יא אייר תשכ"ד

אל כבוד ידידי היקר כהן שדעתו יפה ואמרתו צרופה. מנופה ביי"ג נפה [ע"פ מנחות עו:]. רב פעלים לתורה ולתעודה משכיל ונבון. פעמון זהב ורימון. וריחו הטוב נודף כאפרסמון. שמן תורק שמו ר' חנניה א. פלטי כהן שליט"א אחרי עתרת החיים והשלום וכל טוב סלה.

קיבלתי יקרת מכתבו ואגרתו המעולפת ספירים בברכות נאמנות מפי ידיד נאמן ואהוב ותיק, ובצירוף מנחתו היקרה. תמורת ספרי יביע אומר ח"ד. וזאת נוסף על נדבת לבבו הטהור שהואיל להמציא אלי מכבר ספרי השדי חמד כל החלקים ואגרות משה ג' חלקים. ועוד. אני תפלה להשי"ת שימלא כל משאלות לבו בבריאות איתנה ונהורא מעליא ובכל אשר יפנה ישכיל ויצליח. ויהיה שש ושמה שוקט ובוטח ועיניו תחזינה בהרמת קרן ישראל תוה"ק ובבלצ"ג אמן.

ואודות שאלתו שאלת חכם, בדבר אם מותר לכהן להשתטח על קברי הצדיקים, הנה בספרי יביע אומר ח"ד חלק יורה דעה (סי' לה אות ז) כתבתי בקצרה לאסור בשם אחרונים. וכמו שכן מוכח בבבא בתרא (דף נח ע"א) בתוס'. ובגמרא סוכה (כה ע"ב). ועוד. וכ"כ תלמיד הגר"א מווילנא בס' פאת השלחן. ובשו"ת מהר"ש גרמיזון ועוד. ובתשובה בכת"י כתבנו עוד בזה. ומ"מ אין למחות בחזקה ביד המקילים. רק להסביר להם שאין דעת רבותינו נוחה מכך, כי דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום.

והנני חותם ברוב עוז ושלום המעתיר בעדו בכל לב ונפש

ידידו עוז נאמן אהבתו כל הימים

עובדיה יוסף

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו זצוקללה"ה

הנהגותיו

ברית לאחר השקיעה

סיפר מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה:

פעם אחת נזדמן לי שהוזמנתי להיות סנדק בברית מילה, וזמן הברית נקבע להיות כרבע שעה קודם השקיעה, ואירע דבר אונס למהל המנוח רבי יעקב ששון זצ"ל שלא יכל להגיע לאולם קודם שקיעת החמה, וזאת מפני שהמשרה חסמה את הרחוב בעקבות חפץ חשוד.

והנה חמש דקות לאחר השקיעה נכנס המוהל לאולם, והוריתי לו שיערוך מיד את ברית המילה, וכן עשה. וזאת למודעי כי הוראה זו הייתה בגדר הוראת שעה, כי הייתה זו שעת הדחק שכל המוזמנים הגיעו אל מקום הברית, וגם חששתי לגרום להלבנת פנים של המוהל שאיחר לברית משום אונס, ואם הייתה הברית נדחית למחרת, היה זה בבחינת שפיכת דמו של המוהל...

ועל כן בהסתמך על הספיקות שיש להחשיב את זמן בין השמשות כזמן יום, ובצירוף הטעמים הנ"ל הוריתי לערוך את ברית המילה לאלתר בברכותיה בתוך זמן בין השמשות.

(משוש תבל).

